

[Undervisningsministeren.]

Det er rigtigt, at vi har gode eksempler på, at akademikernes livslønninger er adskilligt højere end f. eks. en håndværkers livsløn, men begyndelseslønningerne er ikke særlig forskellige, og vi pålægger altså denne gruppe et afdrag, der betyder, at der rent faktisk bliver vanskeligheder med tilbagebetalingen. Det ved vi allerede i dag i forbindelse med de statsgaranterede lån, vi har.

Så vil jeg lige sige til hr. Arnfast, der var inde på spørgsmålet om bankerne, og at det ikke havde været vanskeligt hidtil, at det tror jeg heller ikke, det har. Jeg tror i og for sig også, at bankerne har al mulig god vilje til at løse den opgave, som folketinget i givet fald pålægger dem, men vi må jo ikke glemme, at der har været tale om et begrænset antal, der har anvendt denne låneform indtil nu. Ved dette lovforslag lægger vi det over til en generel låneordning, og det betyder, at bankerne vil få et langt større pres, end de har i dag. Jeg synes ikke, der er noget som helst odidiest i at sige, at banker selvfølgelig er foretninger og må handle efter, at de er det.

Så var hr. Brixtofte inde på en interessant betragtning om skæringsdatoen den 7. marts, og han sagde, at det havde man vel forberedt. Det er klart, at det har været forberedt i rådet for Statens Uddannelsesstøtte, men mener hr. Brixtofte ikke, det er nødvendigt at afvente folketingets handlinger? Mener han, at alene en førstebehandling er afgørende, og at udvalgsarbejdet er det rene tidsspilde? Hvis den tankegang holder, må jeg sige, lover det ikke særlig godt for det arbejde, der skal præsteres i folketingets undervisningsudvalg.

Lad mig så som afslutning igen understrege, at jeg har bedt om samråd i folketingets undervisningsudvalg og fået det, jeg har her haft direktøren for uddannelsesstøtten med og vi har prøvet at forklare, at en ordning som her skitseret, gennemført i dette tempo, vil give uhyre store vanskeligheder med udbetalingen af støtten til de studerende efter sommerferien. Det kan være nødvendigt at understrege det her igen. Det er klart, vi skal gøre vores bedste, hvis dette lovforslag vedtages, men folketingets flertal må i hvert tilfælde vide, hvad det er, de i givet fald vedtager.

Brixtofte (V):

Den sidste udtalelse hilser venstre med tilfredshed. Må jeg dernæst sige om de store tilbagebetalingsforpligtelser. Der bliver talt om en ydelse på 20.000-30.000 kr. Man må ikke glemme, at det er beregninger, der er foretaget ud fra den forudsætning, at man om 10 år fra dags dato f. eks. har en sådan afdragsforpligtelse, men om 10 år vil begyndelseslønnen for akademikere jo ikke være den begyndelsesløn, de har i dag, men et langt højere beløb, og hvis man derfor sammenligner forpligtelsen på 20.000-30.000 kr. med den begyndelsesløn, der til den tid vil gælde, er der ikke tale om en særlig stor forpligtelse.

Det er endvidere sådan, at man stadig væk har rentefradragsret her i landet, og rentefradragsretten betyder, at man i de første år kan trække det hele fra på selvangivelsen, indtil man når ned til hovedstolen. Det vil altså sige, at man kun skal betale en lille ydelse i starten, og derefter vokser ydelsen, altså et princip, som jeg forstår undervisningsministeren kan tilslutte sig.

Med hensyn til tidsfristen vil jeg gøre opmærksom på, at venstre har ønsket at få lovforslaget til første behandling før den 7. marts, men det kunne ikke lade sig gøre, ikke mindst af hensyn til undervisningsministeren. Dernæst har vi, som det er nævnt, konstateret et klart flertal for lovforslaget, vi har under udvalgsbehandlingen fået besvaret en række spørgsmål, og vi har i venstre og i andre partier prøvet at fremskynde behandlingen, sådan at det blev nemmest muligt for undervisningsministeren at administrere lovforslaget.

Jørgen Junior (FP):

Hr. Freddy Madsen påpegede, at lovforslaget vil gøre forholdene vanskeligere for de unge, og det er rigtigt. Også jeg mener, at det får social slagside, hvilket vi synes er synd.

Det er imidlertid mere synd for de uddannelsessøgende, der nu i massevis sluses ind i uddannelser, der ikke er brug for. Det vil ende med, at de enten bliver arbejdsløse eller vil kræve stillinger i staten, som staten og landet overhovedet ikke har brug for at besætte. Derfor er det en ekstra grund til, at vi må gå ind for dette lovforslag.